

en eller anden grund forlader det i en kortere eller længere periode, men vender tilbage senere, er der heldigvis lavet nogle præciseringer af, at fordi man kortvarigt er væk fra et forsorgshjem, betyder det ikke, at den pågældende kommune har overtaget opgaven.

Angående plejevederlag til pasning af døende så synes jeg også, det er et af de gode tiltag i lovforslaget. En af de gode præciseringer handler om, når der er tale om pasning af døende i den døendes eget hjem. Her er det vores opfattelse fra konservativ side, at man er nødt til at vise en meget stor grad af fleksibilitet.

Om pasningen rent fysisk sker i den ene eller den anden kommune, skal i hvert fald ikke føre til, at man kommer ud i et slagsmål om, hvilken kommune der skal finansiere det, og man igen som borger oplever, at det pludselig mere bliver en diskussion om penge – om, hvem der skal betale – end et spørgsmål om, hvorvidt man som pårørende vil påtage sig den meget flotte opgave, det er at passe en døende.

Hvis man har fundet ud af, at det sådan set foregår bedre hos den, der står for plejen, end i den døendes eget hjem, skal det selvfølgelig ikke skille nogen ad. Det må bare præciseres, at det selvfølgelig er den kommune, hvorfra borgeren kommer, der skal betale, men at det også som foreslået i reglerne er den kommune, hvor plejen rent faktisk finder sted, som skal sørge for rent fysisk af udbetale ydelserne. Man kan så få dem refunderet fra den gamle kommune osv.

Alt i alt er der en række gode tiltag i dette lovforslag, som stiller borgerne langt bedre og sørger for, at borgerne i hvert fald ikke kommer i klemme, når kommunerne er uenige om det ene eller det andet.

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Så er det hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

Det er jo i virkeligheden en ordentlig omgang, der er i dette lovforslag. Der er syv forskellige delelementer, og flere af de delelementer er vi meget positive over for i Det Radikale Venstre. Men der er også nogle, som vi gerne vil spørge lidt til og have uddybet, og måske kan ministeren allerede i dag gøre os lidt klogere på nogle af dem.

Ministerens har jo flere gange annonceret, at hun gerne vil stramme op på retssikkerheden på det sociale område i Danmark, så helt overord-

net er vi spændt på, om det er det lovforslag, vi ser her, som skal gøre det, eller om der kommer flere boller på suppen. Jeg er glad for at se, at ministeren nikker, for ellers synes jeg måske, det trods alt var et begrænset tiltag for at styrke retssikkerhedstilstanden i den danske socialpolitik.

Det første forslag er en sikring af borgerens retssikkerhed. Det fastlægger, hvilken kommune som skal træffe afgørelse, når to kommuner er uenige om handleforpligtelsen, og det støtter vi fra radikal side. Vi synes, det er god præcisering.

Det andet forslag er genindførelse af en retstilstand, hvor kommuner, der er passive og ikke overholder deres handleforpligtelse, kommer til at hæfte for betalingen, hvis det kan bevises, at det er tilfældet. Det er jeg lidt usikker over for, for det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at man tidligere har haft den regel, men at den aldrig er blevet brugt af Ankestyrelsen. Der har åbenbart kun været én verserende sag, som endte i Højesteret.

Kl. 17.45

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge ministeren, om hun forestiller sig, at denne regel vil blive brugt. Jeg spørger, fordi ministerens partifælle, borgmesteren i Århus, jo har været ude i et helt rimeligt frontalangreb mod kommuner, som hun synes har forsømt deres integrationsforpligtelse og andre sociale forpligtelser og ligesom har tøret regningen af på Århus, når de pågældende flyttede til Århus.

Forestiller ministeren sig, at man mere systematisk og i større omfang kommer til at benytte denne nye hjemmel til at sagsøge andre kommuner? Det kunne jeg godt tænke mig at blive klogere på, for hvis det er tilfældet, åbner der sig ret store perspektiver, men måske også problemer, for hvem skal afgøre i stor skala, hvor grænsen for passivitet går? I lovforslaget siges det, at det skal være åbenbart, at der er tale om, at man har forsømt sine forpligtelser. Men hvad vil det sige, og hvem skal afgøre, hvad der er åbenbart?

Det tredje forslag handler om forsorgshjem. Flere har været inde på, hvor svært det også kan være, men grundlæggende er vi positivt stemt over for det forslag.

Det fjerde forslag er harmonisering af reglerne om adgang til refusion for plejevederlag, så de harmoniserer med det, der gælder for hjemmehjælp. Det er vi også positive over for.

Det femte forslag kan man forstå er et første, spædt skridt for at prøve at sikre frie plejehjem og selvejende institutioner samme vilkår i forbindelse med visitering fra kommunerne, og jeg